

”Entrevista a Ari Creus

L'Ariadna Creus és una jove Santfruitosenca de 21 anys, actualment estudia el grau de criminologia a la UOC, i per altra banda continua treballant. Ens explica la seva experiència a l'estranger estudiant i treballant.

-Quan vas decidir marxar?

Feia molts anys que tenia clar que quan complís els 18 anys marxaria a viure fora, i tenia molt clar quin seria el destí: Londres.

- Per què vas escollir Londres com a destí?

Ja sense haver-hi estat abans, Londres era i és una ciutat que m'encanta, la diversitat cultural que hi ha és impressionant.

- Quins plans tenies o que tenies pensat fer allà?

Vaig començar a estudiar un grau universitari per la UOC abans de marxar, així que el meu pla allà era seguir estudiant i a més a més trobar-hi una feina per poder-me mantenir i viure allà.

- Un cop allà que vas fer?

El primer que vaig fer en arribar va ser aconseguir un número de telèfon, un compte bancari i començar a buscar feina on fos.

- Com portaves l'idioma abans de marxar?

La veritat és que el portava força bé. Des de sempre m'ha agradat molt l'anglès i des de molt petita l'estudiava. Però, de totes maneres quan vaig arribar allà vaig veure que em seguia faltant vocabulari i sobretot expressions.

- I quan vas arribar vas notar el canvi de millora sobre l'idioma?

Durant el temps allà ja em vaig anar adonant que millorava, sobretot en la fluïdesa, al principi m'havia de parar a pensar què volia dir i com ho volia dir i a mesura que va anar passant el temps ja podia dir les coses sense pensar-les i a més a més, més ben dites.

- Vas marxar molt temps i molt jove, com ho vas portar el fet d'estar lluny de casa?

Doncs sí, amb 18 anys acabats de fer vaig marxar i vaig estar fora gairebé un any i mig. Està clar que trobava a faltar a la família, als meus amics, la meva gent... Però allà també vaig fer una petita família d'amics i a més a més parlava amb els de casa gairebé cada dia.

- Allà vas trobar feina, i alhora estudiaves com ho vas portar?

Al principi bé, tenia un horari que podia combinar. Al cap d'un temps em van canviar l'horari a la feina i ja no m'anava tan bé estudiar i anava més cansada, feia més hores i m'havia de llevar a les 3 de la matinada. Vaig deixar la universitat un semestre però de seguida que vaig poder m'hi vaig tornar a posar.

- Ara que has tornat quins objectius tens aquí?

Bé, ara estic molt contenta perquè he entrat a la Universitat de Barcelona, per tant deixo d'estudiar Online i puc tenir el meu pis, independitzar-me i tenir una feina allà crec que serà també un gran canvi.

- Recomanaries als joves a fer una aventura així?

Recomano 100% marxar. Fer una aventura així implica creixement personal, aprens a administrar-te i espavilar-te pel teu compte. Aprens un idioma o fins i tot dos en el meu cas. Molt, molt recomanable, tothom ho hauria de poder fer.

- Quines recomanacions o consells donaries a un jove que vulgui viure o fer una experiència semblant?

Que si ho volen fer i en tenen ganes, endavant. A vegades només hi ha una oportunitat per fer-ho, sigui perquè no tens lligams de feina, parella, familiars malalts... i, tot i que a vegades s'ha de tenir molta paciència, per trobar feina, pis o amb l'idioma, al cap i a la fi després són tot avantatges.

Laia Candàliga